

Glitrevand Mn.

Norges Geologiske Undersøkelse

Bergarkivet

Rapport nr.: 1437

Kristiania, 11/11 1904.

H e r r k a p t e i n H o f g a a r d !

Herved tillader jeg mig at supplere min tidligere om Glitrevandsforekomsten afgivne beretning, med en henvisning til et netop i disse dage udkommet større arbejde af prof. B e r g e a t (Bergeat-Stelsner), betitlet "Die Erzlagertstätten", hvor der s. 263-264 findes et afsnit med overskrift "Manganerslager entsprechend den Sumpfersen". Her beskrives overflade-forekomster, som paa tysk er benævnt "Mangan-sumpferz." Videre fremgaar ogsaa af Bergeat's fremstilling - saavel som af min, - at der findes sted gradvis overgang mellem, hvad man kan kalde "jern-myrmalm," og det, som man kan kalde "manganmyrmalm."

Den benævnelse, jeg valgte for Glitrevandsforekomsten, nemlig "mangan-myrmalm," har man ogsaa tidligere benyttet paa tysk, som "Mangansumpferz."

Baade det, man kan kalde "jern-myrmalm," og det, man kan kalde "mangan-myrmalm," er myrmalm i geologisk og dermed ogsaa i juridisk forstand.

I den geologiske undersøgelses arkiv findes en beskrivelse af afdøde bergmester T. Dahll (kopieret af H. Reusch) over "En manganforekomst paa Tysvær," af sammensætning omtrent som den ved Glitrevand (en analyse viser 41.7 % mangan, 1.73 % jern, 0.05 % fosfor, 0.1 % svovl, 12.3 % uopløst). Ogsaa denne forekomst optræder som en overflade-dannelse; slige forekomster findes altsaa paa flere steder i vort land. Ogsaa paa Tysvær forekommer denne manganholdige substans, der af Dahll er benævnt wad, i alle fald tildels i myr. Af beskrivelsen citeres :

"Den sydligste del af Tysværlandet er en flad slette med store torv-
myrer, hvor myrmalm skal findes i ikke ubetydelige mængder." Forøvrigt
er beskrivelsen ikke saa detaljeret, som ønskeligt kunde være.

Erbødigst

J o h a n H. L. V e g t.